Luggemisſed.

Ärge jätke wäetimalegi Issandat kulutamatta.

Laske need lapsokesſed Temma jure tulla.

Ühhel surel rikkal Juda mehhel, kes Saksamaal ühhes linnas olli ellamas, olli ristirahwa naene omma lapsokesse jures ammuks, ja se olli õige ristiinnimenne. Kui ta last kigutas ehk sülles kandis, ikka ta siis laulis kaunid ärrawallitsetud waimolikkud laulud, ja ei jätnud laulmatta, et näggi, ja isseärranis kui laps kahhe ja kolme aastaseks sai, et wägga ollid lapse mele pärrast. Naene jäi mõne hea aasta se Judamehhe tenistusse, lapse hoidjaks, ja laps olli heamelega temma liggi ja armastas naest wägga. Kui se tüttarlaps sai kueteistkümne aastaseks sanud; wata, siis hakkas wägga himmustama risti usko, ja ei jätnud palumatta, kunni üks risti usso õppetaja tedda sai õppetusse alla wõtnud ja tedda ristitanud. Mittokord nüüd tudrük ütles, ennast ei ial woinud unnustada sedda wäggewat sanna, mis kuulnud amme talle laulwad ta wäetimas põlwes.

Ristirahwas, kes ollete laste wannemad ja kaswatajad, ei woi teie ial warra kül omma lapsokestele ommast armsast Õnisteggiast räkida! Ärge mõttelge mitte: Weel on warra. Mõttelge enneminne; Ehk on wahhest jo hilja.